

til Priser, der ligger lavere, end han *kan* købe dem til. I et moderat Blad har jeg set det gengivet anderledes, ligesom „Berlingske Tidende“ i Gaar lader den mærkelige Tale for Højesteret i Gaar citere Forfatteren paa samme Maade, saaledes: Ingen handlende maa tvinges til at sælge sine Varer til en billigere Pris, end han har købt dem til. Nej, det er meget rigtigt. Hvis man vilde forsøge paa at tvinge en handlende til at sælge Varerne billigere, end han *har* købt dem, vilde man være inde i det forrykte. Men det andet Motto, der snildt er lagt saaledes til Rette, at det kan misforstaas, betyder, at hvis en Købmand har købt sin Vare til 1 Kr., og der saa kommer en Afukning af Markedet, som medfører, at Varen nu kun kan købes til en Pris af 9 Kr., skal han ikke kunne tvinges til at sælge sin Vare billigere end til 9 Kr., skal altsaa kunne indkassere en Fortjeneste paa 8 Kr. Det er altsaa den Købmandsmoral under den nuværende Krigsperiode, som har givet Anledning til en Skaaltale i Højesteret om den særegne Grad af Hæderlighed og Idealisme, som den skulde være Udtryk for. Nej, saadanne regulerende Foranstaltninger vil altid have deres Modstandere, og det har interesseret mig i den omtalte Pjece at se, at den vedkommende, som saaledes har været misfornøjet med de Foranstaltninger, det ærede Medlem fra Rønne nu har omtalt, har sagt: Intet er jo lettere for Staten og det offentlige end paa en ganske naturlig og rimelig Maade at regulere Priserne. Jeg skal give Eksemplet, siger han: Naar man mener, at Priserne paa Fodtøj stiger for meget, saa lad blot Kommunen øjeblikkelig leje en Butik paa Østergade, der indrette et stort Udsalg af Fodtøj og sælge Fodtøjet til den rimelige Pris, som den kan, og derigennem konkurrere med de øvrige, saa skal det nok virke prisregulerende. Det er Grosserer Peschcke Kødts Forslag til Prisregulering. Nu vel, ikke saa snart tænker man paa denne lempelige Form for Prisregulering, før det konservative Folkeparti rykker frem med Udtalelser om, at noget værre end dette at lade det offentlige konkurrere med de private næringsdrivende ved at oprette saadanne regulerende Udsalg kan man ikke tænke sig, og det skal man vel have sig frabedt. Ja, der vil ærede Medlemmer se, at den ene Art af regulerende Foranstaltninger, som generer den ene Part, afføder Forslag, som øjeblikkelig generer en an-

den Part, og som man saa vender sig lige saa stærkt imod. Nej, de regulerende Foranstaltninger, af hvilken Art de end maa være, vil have deres Modstandere, men de vil med den Styrke, der ligger i Nødvendigheden, tvinge sig igennem. Derfor saa man ogsaa det engelske Underhus enstemmigt eller saa godt som enstemmigt vedtage den store Profiteeringbill mod Vareaageren, og jeg formoder ogsaa, at vi herhjemme skal have Held til at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger. Foreløbig anbefaler jeg de Lovforslag, som jeg her har fremsat, idet jeg gentager, at efter min Opfattelse vil Staten intet vinde hverken finansielt eller socialt ved at opgive dem. Opgiver man dem, kommer man til socialt at betale dem, og finansielt kommer der andre Efterregninger.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 23. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.
- 3) *Eventuelt: Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Tillæg til Kornloven for Høstaaret 1919—20.

Mødet hævet Kl. 4²⁵.